

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Janou Záviskou v právní věci

žalobce: J. Š.
zastoupený Mgr. Marianem Babicem
advokátem se sídlem Nákladní 3002/2, 746 01 Opava

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlím Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě ze dne 4. 2. 2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 11. 2017 , o nároku na invalidní důchod,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádnému z účastníků se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

III. Odměna ustanoveného advokáta se určuje částkou 5.733,- Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Žalobci byla zamítnuta žádost o invalidní důchod z důvodu stanovení míry poklesu pracovní schopnosti pod zákonem stanovenou hranici 35 %.
2. Žalobce se včasnou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a žádal posouzení zdravotního stavu s přihlédnutím k aktuálnímu zdravotnímu stavu mimo parametry vyhlášky a současně požádal o ustanovení právního zástupce.
3. Soud ustanovil žalobci usnesením ze dne 26. 2. 2018 čj. 20 Ad 5/2018-13 advokáta Mgr. Mariana Babice, který doplnil ve stanovené lhůtě žalobu tak, že vytkl nesprávné odborné posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobce. Zdůraznil, že žalobce asi 10 let trpí Bechtěrevovou nemocí, provázenou záněty pravého oka a od července 2017 se u něj začaly projevovat potíže s funkcí ledvin. Od října 2012 je na biologické léčbě, kterou si aplikuje injekčně, avšak vždy po aplikaci léku trpí zvýšenou únavou, která mu znemožňuje jakoukoliv činnost. Je obtížně zaměstnatelný právě z tohoto důvodu. Navrhl zrušit napadené rozhodnutí.
4. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě setrvala na stanovisku zákonného rozhodnutí a navrhla provedení důkazu odborným lékařským posouzením PK MPSV. Nebude-li posudkem PK MPSV potvrzena invalidita žalobce, navrhuje žalovaná zamítnutí žaloby, v opačném případě ponechává rozhodnutí na úvaze soudu.
5. Krajský soud u jednání provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované, obsahem správních spisů a posudkem PK MPSV ze dne 20. 6. 2018. Účastníci řízení u jednání soudu setrvali na svých procesních stanoviscích, když žalobce dále nesprávnost posouzení zdravotního stavu spatřoval v tom, že z důvodu zachování biologické léčby neuvádí u odborných lékařů všechny zdravotní potíže a individuálnost jeho zdravotního stavu by měla být posouzena mimo kritéria vyhlášky o posuzování invalidity.
6. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z provedení dokazování vzal krajský soud za prokázané, že žalobce podal žádost o invalidní důchod dne 15. 6. 2017 s požadavkem od vzniku nároku. V řízení o této žádosti byl zdravotní stav žalobce posouzen lékařem OSSZ v Opavě dne 19. 7. 2017 se závěrem, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla míra pracovní schopnosti o 10 % s hodnocením dle kapitoly XIII., odd. E, pol. 3 písm. a) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a poté bylo vydáno rozhodnutí dne 27. 7. 2017 o zamítnutí žádosti. Žalobce dne 19. 9. 2017 podal námitky, které doplnil ještě dne 25. 9. 2017 a v řízení o těchto námitkách byl žalobce dne 7. 11. 2017 lékařem žalovaného správního orgánu posouzen shodně dle kapitoly XIII., odd. E, pol. 3, písm. a) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti o 10 %, avšak s ohledem na další onemocnění s navýšením o dalších 10 procentních bodů, s celkovým poklesem pracovní činnosti o 20 %. Na

základě posudku ze dne 7. 11. 2017 žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky a své rozhodnutí ze dne 27. 7. 2017 potvrdila.

7. Jelikož rozhodnutí soudu v dané věci, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněného nepříznivým zdravotním stavem žalobce a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek u posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen PK MPSV) s pracovištěm v Ostravě; PK MPSV je k podání posudku pro soudní řízení povolána přímo ze zákona podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.
8. Z posudku PK MPSV ze dne 7. 6. 2018 soud zjistil, že PK MPSV se usnesla na posudkovém závěru, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., neboť pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nedosahoval míry nejméně 35 %. PK MPSV vycházela ze zdravotnické dokumentace praktické lékařky MUDr. H., revmatologické ambulance ze dnů 15. 2., 24. 5. a 30. 8. 2017 a ze dne 27. 2. 2018, CT vyšetření páteře dne 11. 1. 2017, z nálezu ortopedické ambulance ze dne 28. 2. 2017 a psychiatrické ambulance ze dne 24. 4. 2017 a z úplné spisové dokumentace OSSZ Opava. U žalobce bylo prokázáno ankylosující spondylarthritis II/b HLA B27 pozitivní, s minimálním funkčním postižením, recidivující uveitidy vpravo, lékařská krátkozrakost oboustranná a adaptační porucha odeznělá. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu 27. 11. 2017 je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 3a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy posudková komise stanovila zde uvedenou procentní taxaci 10 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je u posuzovaného revmatologické onemocnění – ankylosující spondylarthritis II/b a pokles pracovní schopnosti je stanoven na uvedené procentní taxaci 10 % bez nutnosti úpravy této taxace ve smyslu § 3 nebo 4 výše citované vyhlášky. Jedná se o revmatologické onemocnění s minimálním funkčním postižením, nejedná se o zdravotní postižení takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení v kapitole XIII., oddílu E, položce 3b, 3c, 3d, 3e přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Posuzovaný je neschopen práce fyzicky nadměrně namáhavé se zvedáním a přenášením nadlimitních břemen, práce ve vynucených polohách, v nepříznivých klimatických podmínkách, je schopen rekvalifikace. Pokles pracovní schopnosti činí 10 %, nejedná se o žádný stupeň invalidity. PK MPSV souhlasí s posudkovým závěrem lékaře OSSZ, který rovněž dospěl ke stejnému poklesu pracovní schopnosti jako posudková komise při jednání, tj. 10 %. Dále posudková komise uvádí, že lékař ČSSZ v námitkovém řízení stanovil pokles pracovní schopnosti u posuzovaného 20 %, a tím jeho zdravotní postižení nadhodnotil, neboť posuzovaný kromě revmatologického onemocnění netrpí natolik funkčně závažným zdravotním postižením, které by toto navýšení odůvodňovalo. Ke sdělení posuzovaného uvedeným v žalobě posudková komise uvedla, že rozhodujícím zdravotním postižením pro posudkové zhodnocení zdravotního stavu je výše uvedené revmatologické onemocnění. Pro toto onemocnění je posuzovaný sledován v revmatologické ambulanci, stav je na biologické léčbě dlouhodobě stabilizován, tato léčba má velmi dobrý efekt, jedná se o minimální funkční postižení,

výsledky laboratorních i zobrazovacích vyšetření rovněž vypovídají o stabilizaci zdravotního stavu. Další zdravotní postižení posuzovaného výše uvedená v diagnostickém přehledu, nejsou funkčně natolik závažná, aby byla důvodem pro navýšení procentní taxace 10 %. Nejedná se o žádný stupeň invalidity. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.

9. V souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), soud při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí dne 27. 11. 2017 nebyl invalidní. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se podle § 39 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. rozumí schopnost vykonávat výdělečnou činnost odpovídající tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
10. Krajský soud opakuje, že PK MPSV v souzené věci je příslušná k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.), a proto posudek této komise považuje soud za stěžejní důkaz. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., neboť v komisi vedle posudkového lékaře byl další odborný lékař z oboru interního lékařství. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobce. Posudková komise vyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce zcela shodně s posudkovými lékaři v předcházejícím správním řízení dle kapitoly XIII. (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondylopatie), položky 3 (ankylozující spondylitida), písm. a) s minimálním funkčním postižením dle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Dle uvedeného toto zdravotní postižení stanoví míru poklesu pracovní schopnosti 10 %. PK MPSV oproti lékaři žalované ve shodě s posudkovým lékařem OSSZ Opava tuto procentní hodnotu dále nenavýšila dle § 3 cit. vyhlášky, neboť dospěla k závěru, že další onemocnění nejsou funkčně závažná. Jak již výše uvedeno, posudková komise byla řádně odborně obsazena, a soud proto nemá důvod zpochybňovat erudici tohoto posudkového orgánu. Závěr posudku koresponduje s výsledky odborných lékařských vyšetření, na které posudková komise odkázala. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobce na základě zdravotní

dokumentace, kterou si pro své jednání vyžádala a také se ve svém posudku vypořádala s námitkami žalobce uvedenými v žalobě. Posudkový orgán musí při určování poklesu pracovní schopnosti vycházet ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření (§ 39 odst. 4 zdp), proto nelze vytknout nesprávné hodnocení zdravotního stavu z důvodu, že žalobce u odborných lékařů neuvádí všechny zdravotní potíže jen z důvodu, aby nepřišel o biologickou léčbu. Stejně tak nelze vytknout, posouzení míry poklesu pracovní schopnosti mimo vymezení přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míra poklesu pracovní schopnosti a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.

11. Jelikož žalobce k datu 27. 11. 2017 nenaplňoval zákonné podmínky stanovené § 39 odst. 1, 2 zákona č. 155/1995 Sb. pro invaliditu alespoň prvního stupně, byla-li míra poklesu jeho pracovní schopnosti stanovena 10 %, žalovaná, zamítla-li žádost o invalidní důchod, nijak nepochybila. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., s.ř.s., žalobu jako nedůvodnou zamítl se zdůrazněním, že jakékoliv změny ve zdravotním stavu po 27. 11. 2017 nemohly být v tomto řízení zohledněny a lze se jich dovolávat až v novém řízení.
12. Žádnému z účastníků řízení nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení nebyl procesně úspěšný a žalovaná nemá na jejich náhradu ze zákona nárok (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a § 118d zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).
13. Vzhledem k tomu, že žalobci byl ustanoven zástupce z řad advokátů, který účtoval odměnu, přiznal soud Mgr. Marianu Babicovi odměnu v celkové výši 5 733,- Kč. Dle § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „AT“) činí tarifní hodnota řízení částku 5 000 Kč. Z této částky byla dle § 7 bod 3. AT vypočtena odměna za jeden úkon právní služby ve výši 1 000 Kč. Ustanovenému zástupci pak byla přiznána odměna za tři úkony právní služby v podobě přípravy a převzetí právního zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. b) AT, doplnění správní žaloby ze dne 16. 3. 2018 dle § 11 odst. 1 písm. d) AT a účast na jednání před soudem dne 11. 7. 2018 dle § 11 odst. 1 písm. g) AT v celkové částce **3 000 Kč**. Ustanovenému zástupci byla dále přiznána náhrada hotových výdajů ve výši tří režijních paušálů po 300 Kč dle § 13 AT, tj. **900 Kč**. Dále byla přiznána náhrada cestovného v částce **438 Kč**, za cestu z Opavy do Ostravy a zpět k jednání soudu v délce 70 km, při spotřebě benzínu Natural 95 7,4 l/100 km, jakož i náhradu ztráty času 4 půlhodin v částce **400 Kč**. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce soudu osvědčil, že je plátcem DPH, byla částka 4 738 navýšena o daň z přidané hodnoty v sazbě 21 %, tj. o částku **995 Kč**. Ustanovenému zástupci tedy byla celkem přiznána částka 5 733 Kč, která mu bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě stanovené v odstavci III. výroku tohoto rozsudku. Pro úplnost soud dodává, že pokud si zástupce účtoval za jeden úkon právní pomoci jen částku 800 Kč, tedy snížení částky 1 000 Kč o 20 % dle § 12a odst. 1 AT, soud mu odměnu za každý jeden úkon právní služby stanovil v plné výši, neboť snížení dle § 12a odst. 1 AT se nevztahuje na řízení dle soudního řádu správního. Dle ustanovení § 35 odst. 9 s.ř.s. hotové výdaje ustanovenému zástupci a odměnu za zastupování platí stát.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 11. července 2018

JUDr. Jana Záviská

samosoudkyně